

Bovendien betaalt de advocaat aan de consument een schadevergoeding ten bedrage van € 5.000.

Betaling dient plaats te vinden binnen een maand na de verzenddatum van dit bindend advies.

Voorts dient de advocaat overeenkomstig het reglement van de commissie een bedrag van € 90 aan de cliënte te vergoeden ter zake van het klachtengeld.

Overeenkomstig het reglement van de commissie is de advocaat aan de commissie als bijdrage in de behandelingskosten van het geschil een bedrag verschuldigd van € 115.

Noot

Uit het niet-gepubliceerde gedeelte blijkt dat advocaat en cliënte overeen zijn gekomen het geschil bij wege van bindend advies te laten beslechten. Alleen al daarom is niet goed begrijpelijk waarom de advocaat af zag van verweer. De commissie had nu weinig andere keus dan het standpunt van de cliënte te volgen, ook waar het ging om de omvang van de gevraagde schadevergoeding. Voor die schadevergoeding zij aangetekend dat het bedrag van € 5.000 stevig is maar vooral opvallend, omdat de commissie daarin een immaterieel element betreft, namelijk dat het vertrouwen van de cliënte in de advocatuur is geschaad. Dat klinkt meer als een motivering voor een tuchtrechtelijke sanctie.

GJK.

Disciplinaire beslissingen

- Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*
- Publicatie in deze rubriek geschiedt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit mr. H.J.A. Knijff, mr. J.D. Loorbach, mr. I.E.M. Sutorius mr. G.J. Kemper en mr. C.H.B. Winters.

INFORMATIEVERSTREKKING IN STRIJD MET GEHEIMHOUDINGSPLICHT

Raad van Discipline 's-Hertogenbosch, 22 november 2004

(mrs. Raab, Erkens, Theunissen, Peeters en Houtakkers)

De advocaat is in beginsel verplicht tot geheimhouding. Het bekendmaken aan derden van in de vertrouwensrelatie aan hem toevertrouwde kennis aan derden staat de advocaat slechts vrij voorzover de cliënt daar geen bezwaar tegen heeft en dit in overeenstemming is met de beroepsuitoefening. Dat wordt niet anders wanneer de advocaat van oordeel is dat de verstrekking van informatie gepast en in het belang van de cliënt is.

- *Advocatenwet artikel 46 (1.3 Geheimhoudingsplicht)*
- *Gedragsregel 6*

Feiten

Mr. X heeft klager bijgestaan als letselschadeadvocaat in de periode augustus 1996 tot november 2002. Klager heeft vanaf november 1998 tot november 2002 aanvullende bijstand op zijn WAO-uitkering gehad. De betrokken Sociale Dienst vordert de gehele verleende bijstand terug met als reden dat klager niet in staat was een specificatie te geven van een uitgekeerd bedrag voor letselschade.

De achtergrond daarvan is dat klager, moegestreden, akkoord was gegaan met een schadebedrag dat ver onder de werkelijk geleden schade lag, terwijl het aanvaarde totaalbedrag niet was onderverdeeld in de categorieën materiële schade en smartengeld. Geen van beide betrokken partijen was daardoor in staat tot een nadere specificatie van de overeengekomen en uitgekeerde lumpsum.

Toen de Sociale Dienst om een specificatie van het uitgekeerde bedrag vroeg, wenste klager dat mr. X expliciet aan de Sociale Dienst zou meedelen dat het overgrote gedeelte van de ontvangen lumpsum uit smartengeld bestond. Dat heeft mr. X geweigerd.

Later is mr. X rechtstreeks telefonisch door de Sociale Dienst benaderd; mr. X is toen de vraag voorgelegd of hij kon ontkennen dat de schadevergoeding merendeels materiële schade betrof. Mr. X heeft toen geantwoord dat hij dat niet kon ontkennen. Meer specifiek verklaart mr. X 'dat hij zich hoogstens kan voorstellen dat hij de Sociale Dienst heeft meegedeeld dat het grootste gedeelte, in elk geval meer dan de helft, betrekking had op materiële schade. Dat wil echter niet zeggen dat het totale bedrag zo goed als volledig materieel van aard was'.

Inhoud van de klacht

Klager verwijt mr. X dat hij in strijd met de afspraak informatie aan de Sociale Dienst heeft gegeven. Door de voormelde informatie te verstrekken heeft mr. X de positie van klager zeer zwaar geschaad.

Overwegingen van de raad

Er behoort van te worden uitgegaan dat een advocaat in beginsel verplicht is tot geheimhouding. Hij dient te zwijgen over bijzonderheden van door hem behandelde zaken, de persoon van zijn cliënt en de aard en omvang van diens belangen. Indien een juiste uitvoering van de hem opgedragen taak naar zijn oordeel het bekendmaken aan een derde van verkregen kennis vereist, staat dat de advocaat vrij voorzover de cliënt daartegen geen bezwaar heeft en voorzover dit in overeenstemming is met een goede beroepsuitoefening.

Nadat mr. X klager eerst had voorgesteld dat hij door mr. X volgens een door deze opgestelde conceptbrief informatie zou laten verschaffen aan de Sociale Dienst, en klager uitdrukkelijk had verklaard met geen enkele informatieverschaffing akkoord te zijn, heeft mr. X in een opvolgend telefoongesprek met de Sociale Dienst desgevraagd toch geantwoord dat hij niet kon ontkennen dat de schadevergoeding grotendeels materiële schade betrof.

De raad oordeelt dat mr. X geen enkele mededeling had mogen verstrekken, met name nu dit onderwerp van bespreking met klager is geweest en klager ook uitdrukkelijk had verzocht geen mededelingen omtrent de samenstelling van een schadebedrag te doen. Het feit dat hij de informatie pas na aandringen van de Sociale Dienst gaf doet daar niet aan af.

Volgt

Gegroundverklaring van de klacht met oplegging van de maatregel van enkele waarschuwing.

ONTVANKELIJKHEID NABESTAANDEN

Raad van Discipline Amsterdam, 8 december 2004 nr. 9535 (mrs. Kist, De Meyere, Röttgering, Verviers en Wiarda)

Ontvankelijkheid van een klacht van nabestaanden tegen een advocaat die bij leven de belangen van erflater heeft behartigd.

- *Advocatenwet artikel 46 (6 Tuchtprocesrecht)*
- *Gedragsregel 4*

Feiten

Mr. X heeft Y, de vader van klagers, bijgestaan in een echtscheidingsprocedure. Op 27 april 1998 heeft mr. X namens Y een echtscheidingsverzoek ingediend. Bij beschikking van 8 maart 2001 is Y in zijn verzoek niet-ontvankelijk verklaard, omdat de ontbrekende bescheiden niet binnen de daarvoor gestelde termijn door de rechtbank waren ontvangen. Intussen had mr. X op 11 februari 2000 namens Y een nieuw verzoekschrift ingediend. Bij beschikking van 15 maart 2001 is Y ook in het tweede verzoek niet-ontvankelijk verklaard, omdat de

rechtbank niet binnen de gestelde termijn alle ontbrekende stukken had ontvangen. Medio 2001 werd bij Y een levensbedreigende ziekte vastgesteld. Begin augustus 2001 heeft Y telefonisch contact opgenomen met mr. X en hem gevraagd of zijn echtscheiding rond was. Over het antwoord van mr. X op die vraag verschillen klagers en mr. X van mening. Op 14 augustus 2001 is Y overleden, zonder achterlating van een testament. Zijn weduwe maakt thans aanspraak op haar erfdeel.

De klacht van klagers en het bezwaar van de deken luidt als volgt:

- mr. X heeft de belangen van Y onvoldoende behartigd in de door hem aanhangig gemaakte echtscheidingsprocedure;
- mr. X heeft Y onvoldoende en/of onjuist over het verloop van die procedure geïnformeerd;
- mr. X heeft Y tijdens een telefoongesprek begin augustus 2001 medegedeeld dat de echtscheiding rond was, hetgeen niet het geval was.

OVERWEGINGEN VAN DE RAAD

Ten aanzien van de ontvankelijkheid: volgens vaste jurisprudentie van het Hof van Discipline is het klachtrecht hoogst persoonlijk en niet voor vererving vatbaar. In beginsel is het dus slechts de cliënt die over de bijstand door zijn advocaat kan klagen. Alhoewel Y niet al bij zijn leven de onderhavige klachten bij de deken dan wel bij de Raad van Discipline aanhangig heeft gemaakt en klagers deze klachten als diens nabestaanden hebben ingediend, acht de raad hen (desalniettemin) ontvankelijk in die klachten, voorzover deze betrekking hebben op een eigenbelang van klagers waarin zij door de aan mr. X verweten gedragingen zijn getroffen, welke belangenschending zich pas door en na het overlijden van hun vader heeft gemanifesteerd en heeft kunnen manifesteren.

Klagers stellen dat, indien mr. X Y tijdens het telefoongesprek medio augustus 2001 juist had geïnformeerd, Y onmiddellijk een testament zou hebben gemaakt waarbij hij zijn echtgenote zou hebben onterfd. Door Y onjuiste informatie te verstrekken, heeft deze het maken van een testament achterwege gelaten en heeft zijn echtgenote aanspraak gemaakt op een erfdeel. Door deze handelwijze hebben klagers schade geleden. In het klachtonderdeel c dat betrekking heeft op dit aspect van het optreden van mr. X zijn klagers ontvankelijk.

De klachtonderdelen a en b, die betrekking hebben op de wijze waarop mr. X de echtscheiding van Y heeft behandeld, raken uitsluitend de belangen van Y en niet, althans in een te ver verwijderd verband, (mede) die van klagers. In deze klachtonderdelen zijn zij mitsdien niet-ontvankelijk.

Het voorgaande raakt niet het bezwaar van de deken, zodat alle onderdelen van de klacht/het bezwaar zullen worden beoordeeld.

Ten aanzien van de inhoudelijke beoordeling: de klachtonderdelen a en b worden gegrond bevonden. (Deze motivering wordt weggelaten, *bew.*). Ten aanzien van klachtonderdeel c kan de raad, nu klagers en mr. X elkaar tegenspreken voor wat betreft de inhoud van het telefoongesprek van begin augustus 2001, niet vaststellen dat mr. X Y in dat telefoongesprek ten onrechte zou hebben medegedeeld dat de echtscheiding rond was. Maar zelfs als de betwisting door mr. X

hiervan juist zou zijn, dan was de reactie van mr. X op de vraag van zijn cliënt niet adequaat. Mr. X heeft gesteld tijdens dat gesprek niet te hebben doorgevraagd naar de achterliggende redenen voor het telefoontje. Niet alleen had dat wel op de weg van mr. X gelegen; mr. X had ook eigen beweging bij zijn cliënt, van wie hij wist of althans door diens mededeling had kunnen vermoeden, dat hij ernstig ziek was, moeten informeren of hij op erfrechtelijk gebied de nodige maatregelen had getroffen. Mr. X had immers, zoals hij ter zitting heeft erkend, ook niet in een eerder stadium bij zijn cliënt de erfrechtelijke kwestie ter sprake gebracht, zodat hij er niet op mocht vertrouwen dat deze materie in afdoende mate was geregeld. Het enkele feit dat Y zijn (financiële) zaken liet regelen door een accountant, doet daar niet aan af. Klachtonderdeel c is eveneens gegrond.

Maatregel

Bij het bepalen van de op te leggen maatregel neemt de raad in aanmerking dat bij beslissing van 10 november 2003 op een aantal (andere) dekenbezwaren aan mr. X de maatregel van een gedeeltelijk onvoorwaardelijke en een gedeeltelijk voorwaardelijke schorsing in de uitoefening van de praktijk is opgelegd. Gelet daarop volstaat de raad in deze zaak met het opleggen van de maatregel van berisping.

Volgt

- verklaart klagers niet-ontvankelijk in klachtonderdelen a en b;
- acht de bezwaaronderdelen a en b gegrond;
- acht het klacht/bezwaaronderdeel c gegrond;
- legt aan mr. X op de maatregel van berisping.

KANTOORNAAM IN STRIJD MET SAMENWERKINGSVERORDENING

Hof van Discipline, 20 december 2004, nr. 4144

(*mrs. Zwitser-Schouten, Heidinga, Van Houtum, Knottnerus en Homveld*)

Raad van Discipline Arnhem, 5 juli 2004

(*mrs. Zweers, Dam, Knüppe, Van de Loo en Poelmann*)

De kantoornaam 'Advocaten en Promotoren' geeft een misleidende voorstelling van zaken en komt daardoor in strijd met de Samenwerkingsverordening. Een kantoornaam die de indruk wekt van een samenwerkingsverband tussen advocaten en mediators/scheidingsbemiddelaars/artsen die geen advocaat zijn, komt eveneens in strijd met die verordening.

- Samenwerkingsverordening artikelen 1, 2, 3, 4, 6 en 7
- Gedragsregel 29

Feiten

Mr. X bericht de deken dat hij zich gevestigd heeft onder de naam 'Socrates Advocaten & Promotoren' en dat op zijn kantooradres eveneens mr. A kantoor houdt als advocaat/scheidingsbemiddelaar. Mr. X en mr. A zijn beiden gecertificeerde NMI-mediators en als zodanig staan zij ook op hun gezamenlijke briefpapier vermeld.

De Raad van Toezicht informeert bij mr. X naar de betekenis van

de term 'promotoren'. Mr. X geeft als toelichting dat hij deze naam hanteert in relatie met de filosofie van Socrates. In combinatie met zijn activiteiten als advocaat tracht hij talenten bij mens en organisatie te ontdekken en te stimuleren door middel van een socratische vraagmethode.

Dekenbezwaar

Mr. X oefent de advocatenpraktijk uit onder de naam 'advocaten en promotoren' en hij gebruikt die vermelding op zijn briefpapier, in telefoongesprekken en in reclame-uitingen mede op en aan zijn kantoorgebouw (in de vorm van lichtreclame). Het hanteren van de naam 'promotoren' is in strijd met de Samenwerkingsverordening (met name de artikelen 4 en 7) alsook met Gedragsregel 29.

Ter toelichting stelt de deken dat samenwerking tussen advocaten en niet expliciet in de Samenwerkingsverordening genoemde beroepsbeoefenaren niet is toegestaan. Door in de kantoornaam de toevoeging 'en promotoren' op te nemen wordt een samenwerking gesuggereerd die niet gedekt wordt door de Samenwerkingsverordening.

Verweer

Van samenwerking met een ander beroep is geen sprake. De functies van advocaat en promotor vallen samen in de werkzaamheden van mr. X en mr. A. Op het gebruik van de toevoeging 'promotoren' is de Samenwerkingsverordening niet van toepassing.

Overwegingen van de raad

Het is de raad niet bekend of mr. X en mr. A al dan niet voor gezamenlijk rekening en risico praktijk uitoefenen dan wel of zij te dien aanzien de zeggenschap dan wel de eindverantwoordelijkheid met elkaar delen. Voor het vervolg van de beslissing moet dan ook in het midden blijven of tussen hen sprake is van een samenwerkingsverband in de zin van de Samenwerkingsverordening (zie artikel 1 onder b) dan wel van enige andere vorm van samenwerking. De klacht ziet ook niet op de aard van de samenwerking tussen mr. X en mr. A maar op het gebruik van het woord 'promotoren' in de gezamenlijke naam. Het hanteren van die naam is naar de mening van de deken in strijd met de Samenwerkingsverordening, in het bijzonder met de artikelen 4 en 7.

Van strijd met artikel 4 is de raad niet gebleken, nu geen sprake is van een samenwerking van mr. X met andere dan de in artikel 4 van de Samenwerkingsverordening genoemde beroepsbeoefenaren. Mr. X verenigt immers in zijn persoon het zijn van advocaat met het zijn van promotor. Wel is er strijdigheid met artikel 7 lid 1 van de Samenwerkingsverordening dat zegt dat de advocaat in zijn optreden naar buiten vermijdt dat een onjuiste, misleidende of onvolledige voorstelling van zaken wordt gegeven ten aanzien van enige vorm van samenwerking waarbij hij is betrokken, een samenwerkingsverband daaronder begrepen. De raad is met de deken van oordeel dat mr. X door voor zijn samenwerking met mr. A de naam 'Advocaten en Promotoren' te gebruiken een misleidende, althans onvolledige voorstelling van zaken geeft, doordat daarmee een samenwerking wordt gesuggereerd die er niet is met een categorie beoefenaren van een beroep

dat geen erkenning geniet als een professie die zich met de uitoefening van de advocatuur laat verenigen. Het moge zo zijn – en de raad wil ook wel aannemen – dat het optreden van mr. X als promotor niet met de advocatuur strijdig maar als vorm van belangenbehartiging in het verlengde daarvan gelegen is, dat neemt niet weg dat – bij gebrek aan eenduidigheid van het begrip ‘promotor’ en gezien de onbekendheid daarmee bij het brede publiek en het ontbreken van waarborgen in de vorm van beroepsregels – twijfel kan ontstaan ten aanzien van de vrijheid en de onafhankelijkheid in de uitoefening van het beroep van advocaat door het kantoor van mr. X. De Samenwerkingsverordening beoogt die vrijheid en onafhankelijkheid van de advocatuur te waarborgen, zoals tot uitdrukking gebracht in artikel 2 van die verordening.

De klacht moet dan ook in zoverre gegrond worden geoordeeld.

Mr. X heeft nog tot zijn verweer aangevoerd dat advocaten ook andere termen hanteren zoals ‘mediator’, ‘scheidingsbemiddelaar’ en ‘arts’, allemaal in situaties waarin de advocaat een van deze hoedanigheden met die van advocaat in zijn persoon verenigt. De raad is van oordeel dat in die gevallen sprake is van een andere situatie dan de onderhavige, omdat die hoedanigheden bij het brede publiek geen verwarring oproepen, althans hun specifieke kenmerken gemakkelijk uitgelegd kunnen worden met verwijzing naar de respectievelijke beroepsregels, waaronder tuchtregels. Het komt de raad dan ook voor dat tegen combinatie van hoedanigheden in één persoon – en dus ook tegen de gecombineerde vermelding in de naam – geen bezwaar hoeft te bestaan, mits de advocaat er op toeziet dat hij bij de uitoefening van zijn beroep als advocaat in kan blijven staan voor de vrijheid en onafhankelijkheid daarvan (vgl. artikel 2 lid 2 van de Samenwerkingsverordening) en er in zijn contacten geen misverstand over laat bestaan in welke hoedanigheid hij optreedt (vgl. Gedragsregel 29).

De situatie is nog weer anders (en mogelijk heeft mr. X daar in zijn verweer ook het oog op gehad) wanneer sprake is – en in de kantoor naam de indruk wordt gewekt – van een samenwerking tussen advocaten en mediators/scheidingsbemiddelaars/artsen die geen advocaat zijn. Dan zal toetsing aan de Samenwerkingsverordening vooralsnog tot de conclusie moeten leiden dat sprake is van een verboden samenwerking. Ingevolge het bepaalde in artikel 3 van die verordening kan alleen een samenwerkingsverband worden aangegaan indien de praktijk van iedere deelnemer in hoofdzaak gericht is op de uitoefening van de rechtspraktijk. Voorts dienen de desbetreffende beroepsgroepen daartoe door de Algemene Raad erkend te zijn overeenkomstig het bepaalde in artikel 6 van de Samenwerkingsverordening.

In de (buitenlandse) literatuur is gediscussieerd over de vraag of mediation zou kunnen worden aangemerkt als uitoefening van de rechtspraktijk. De mediators die advocaat zijn zullen dat misschien wel zo ervaren (...) maar ook zij zullen zich ervan bewust zijn dat het proces niet in de eerste plaats juridisch moet worden geduid omdat het wezen van mediation juist niet is gelegen in een zoektocht naar de (enige) juiste juridische uitleg van het probleem maar in een verkenning van alle bij het conflict in het geding zijnde belangen, met de bedoeling partijen – los van het juridische gelijk – te laten zoeken naar een oplos-

sing die zoveel mogelijk tegemoetkomt aan alle betrokken belangen. Daar komt bij dat de overgrote meerderheid van de inmiddels bij het NMI geregistreerde mediators niet advocaat is. Zij vormen een beroepsgroep waar ook niet-advocaten en niet-juristen toe behoren. Erkenning in de zin van artikel 4 van de Samenwerkingsverordening van de beroepsgroepen mediators en artsen lijkt daarom niet direct te verwachten, zolang tenminste vast wordt gehouden aan het uitgangspunt van artikel 3 van de Samenwerkingsverordening. Het komt de raad dan ook voor dat samenwerking tussen advocaten en mediators respectievelijk artsen onder vigeur van de huidige Samenwerkingsverordening niet is toegestaan, althans alleen dan is toegestaan wanneer de mediator respectievelijk arts tevens advocaat is. Dit heeft als consequentie dat advocaten in de naamgeving van hun kantoor ook niet de indruk mogen wekken dat van een zodanige samenwerking sprake is.

De raad overweegt ten slotte dat Gedragsregel 29 alleen geldt voor de situatie waarin de advocaat in zijn contacten met derden misverstand laat ontstaan over de hoedanigheid waarin hij optreedt. Zodanige situaties zijn niet in de klacht vermeld zodat de onderbouwing van de klacht met verwijzing naar deze Gedragsregel geen doel kan treffen.

De raad ziet af van het opleggen van een maatregel, nu het in dezen gaat om de beoordeling van een novum met een overwegend principieel karakter.

Overwegingen van het hof

Het onderzoek in hoger beroep heeft niet geleid tot de vaststelling van andere feiten dan wel tot andere beschouwingen en gevolgtrekkingen dan die vervat in de beslissing van de raad, waarmee het hof zich verenigt.

Volgt

Bekrachtiging.

VERTALING NASTUREN

Hof van Discipline Amsterdam, 10 december 2004, nr. 4082 (mrs. Peepkorn, Meeter, Schokkenbroek, Splint en De Ruuk)

Raad van Discipline Amsterdam, 21 april 2004

(mrs. Kist, Hamer, Karskens, Van der Plas en Voorhoeve)

Een beroepschrift, verzetschrift of klaagschrift dient in het Nederlands te zijn gesteld. Indien een beroepschrift in een andere taal is gesteld leidt dat evenwel niet zonder meer tot niet-ontvankelijkheid. In zo'n geval dient de appellant binnen korte termijn, waarbij het hof een termijn van vier weken hanteert, zorg te dragen voor vertaling in de Nederlandse taal. Die vertaling dient dan binnen die termijn nadat de griffier de appellant daarop heeft geattendeerd, te worden verzorgd. Het achterwege blijven van een vertaling binnen die termijn leidt tot niet-ontvankelijkheid van de appellant.

– *Advocatenwet artikel 46 (Tuchtprocesrecht), artikel 56*

KLAGER BEDENKT ZICH

Raad van Discipline Amsterdam, 10 januari 2005

(*mrs. Kist, Breederveld, Rigters, Verviers en Verweel-Stokman*)

Klager verklaart aan de deken dat hij in principe met diens visie op de klacht instemt en dat hij geen behandeling door de Raad van Discipline wenst. De deken sluit vervolgens het onderzoek. Wanneer klager later eenzijdig op deze verklaring terugkomt kan hij niet meer in zijn klacht worden ontvangen.

– *Advocatenwet artikel 46 (Tuchtprocesrecht)*

Feiten

Klager was partij bij een echtscheidingsprocedure. De rechtbank gaf op 9 april 1999 een beschikking. Klager werd bijgestaan door een andere advocaat maar hij wendde zich begin juni 1999 tot mr. X. De appeltermijn liep af op 8 juni 1999. Tegen de beschikking van de rechtbank werd geen hoger beroep ingesteld. Begin april 2001 dient klager een klacht in tegen mr. X. Bij brief van eind juli 2002 geeft de deken schriftelijk aan dat mr. X naar zijn mening niet de zorgvuldigheid in acht heeft genomen die van een advocaat mag worden verwacht door belangrijke afspraken niet schriftelijk vast te leggen. Op 12 augustus 2002 schrijft klager aan de deken dat hij in principe met diens visie genoegen neemt en dat hij er geen behoefte aan heeft dat de Raad van Discipline de zaak in behandeling neemt. De deken schrijft vervolgens op 27 augustus 2002 een brief aan klager en mr. X waarin hij de sluiting van het dossier bevestigt omdat klager afziet van verdere behandeling van de klacht. Op 3 juni 2004 verzoekt klager aan de deken om de zaak alsnog aan de Raad van Discipline voor te leggen.

Klacht

Mr. X is de afspraak om hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de rechtbank d.d. 9 april 1999 ten onrechte niet nagekomen en hij is onbereikbaar geweest voor overleg met klager.

Overwegingen van de raad

Bij brief van 12 augustus 2002 heeft klager – in het kader van de dekenale behandeling van zijn klacht – verklaard met de visie van de deken genoegen te nemen en geen behandeling van zijn klacht door de raad te verlangen. Het verweer stelt de vraag aan de orde of het klager vrij stond met zijn brief van 3 juni 2004 eenzijdig terug te komen op deze verklaring door alsnog behandeling van de klacht door de raad te wensen. De raad is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. Mr. X heeft er op mogen vertrouwen dat met klagers verklaring, zoals ook de deken daarna bij brief van 27 augustus 2002 aan partijen berichtte, een einde aan de zaak was gekomen. De rechtszekerheid staat er aan in de weg dat het beklagde optreden van mr. X bijna twee jaar na klagers verklaring alsnog aan de tuchtrechter ter beoordeling wordt voorgelegd. Voorzover bijzondere omstandigheden al tot een uitzondering zouden moeten kunnen leiden, kan het door klager naar voren gebrachte belang bij een uitspraak van de raad ten behoeve van zijn schadevordering op de aansprakelijkheidsverzekering (bedoeld zal zijn: aansprakelijkheidsverzekeraar, *bew.*) van mr. X niet als zodanige bijzondere omstandigheid gelden.

Volgt

Niet-ontvankelijkverklaring. ●

(advertentie)

Van Rossem Advocaten

Voor de uitbouw van ons snel groeiende kantoor gelegen in het hartje van Amsterdam zoeken wij jonge en commerciële advocaten

arbeidsrecht & ondernemingsrecht

kandidaten met bewezen ondernemerschap en een eigen praktijk hebben onze voorkeur

www.vanrossem.nl

sollicitaties richten aan heeringa@vanrossem.nl t.a.v. mr J.N. Heeringa

TOGA
atelier
Schout & Katsantonis

www.toga.net

- Rijksleverancier
- Toga's op maat van eerste kwaliteit stof
- Korte levertijd
- Bef cadeau bij bestelling toga

Industrieweg 51
Tel. 010 - 245 07 66

3044 AS Rotterdam
Fax 010 - 245 07 67